

Jazyk s příchutí whisky
Rosa Montero

Je mi čtyřicet osm, jsem rozvedená, už dvacet let pracuji ve stejné firmě (nicméně několikrát jsem povýšila - teď jsem finanční ředitelka) a nikdy si nepamatuji, co se mi v noci zdálo. Což značí tvrdé potlačení podvědomí, jak mi řekl jeden psychoanalytik, kterého jsem sbalila. Ale před třemi týdny jsem si bohužel jeden sen zapamatovala. Byl erotický a velmi působivý. Chci tím říct, že jsem se ráno vzbudila, celá zpocená a provlhlá, s horoucí vzpomínkou, že ještě objímám Martíneze. Proboha, Martíneze. Dvacet let je mým kolegou v práci, jako muž byl pro mě neviditelný. A najednou se mi vetřel do snu a zažehnul mou žádostivost.

Alkohol mi nechutná, jen výjimečně si dám pivo. V tom snu pil Martínez whisky s ledem, potom ke mně přistoupil a líbal mě. Měl studený jazyk, který chutnal po whisky, byl lahodný a voňavý. Ještě nikdy jsem takový jazyk neokusila. V tom snu už se nic dalšího nestalo, ale tohle stačilo. Ten polibek byl jako milostný akt. Smyslové zemětřesení.

Tohle noční setkání bylo tak nezapomenutelné, že když jsem ráno v kanceláři narazila na Martíneze, žaludek mi poskočil a všechna krev se mi nahrnula do podbřišku. Martínez se na mě podíval trochu udiveně, aniž by tušil, že pro mě byl stále silně eroticky přitažlivý. On, s jeho devětapadesáti lety, pleší, povislými rameny, bříškem. Všechno mi to bylo jedno, chtěla jsem se jen dostat do jeho úst. Připadal mi obrovsky atraktivní.

Zbytek lze předvídat. Během následujících týdnů jsem s ním flirtovala, pronásledovala jej, pod sebemenší záminkou jsem se dotýkala jeho zad, stehem nebo rukou, laskala ho svými slovy a pohledem, náhodou se s ním střetávala, zkoušela jsem ho oslnit. Nakonec jsem ho pozvala na skleničku k sobě domů pod záminkou, že musíme zhodnotit situaci v podniku (je mým přímým podřízeným). Ačkoli oba jsme věděli, kam to směřuje.

Stalo se to dnes, právě odešel. Na začátku šlo všechno dobře. Pohledy, úsměvy, nesmírné vzrušení z flirtování. Později jsme se nakonec přiblížili jeden k druhému a já mu rozevřela rty svými. Byla to katastrofa. Přestože jsem se pojistila tím, že jsem koupila (a nalila mu) dvanáctiletý Chivas, jeho jazyk nechutnal po whisky ani nebyl ledový, jeho jazyk byl nemotorný, lepkačný a měkký. Byl to jazyk staršího muže, co chutná po tabáku, typický jazyk Martíneze, pokud to tak můžu říci. A to ostatní, to bylo ještě horší. Ani na to nechci vzpomínat.

Takže teď jsem tady, zoufalá, protože vím, že zítra v kanceláři zase potkám Martíneze, jeho plešku a jeho nechutný pupek. Ovšem na druhou stranu jsem získala ponaučení, že v záležitostech týkajících se sexu, touhy a lásky, je nejlepší nesnit, aby nedošlo ke zklamání. Nebo raději nežít.

Překlad: Barbora Lányová, Ilona Mužátková